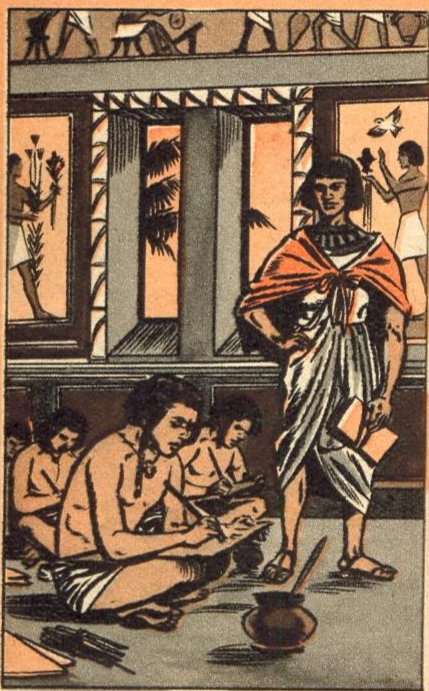

ANI, JE BROER UIT HET OUDE EGYPTE

DRRING... Zeven uur. Het is de wekker die je uit je dromen haalt. Je staat op, je wast en kleedt je, ontbijt, en je stapt moedig naar school. Het is iedere dag hetzelfde en je hebt er soms vreselijk het land aan. Het is wellicht al gebeurd dat je zuchtte en droomde van verre landen of van lang vervlogen tijden, toen er nog geen school bestond. Maar zie je, scholen zijn er altijd geweest, al waren ze dan niet altijd voor iedereen. Ani, de jonge Egyptenaar, waarover we vandaag vertellen, moest naar school net als jij...

1. — EVEN VOORSTELLEN

ER was eens 'n kleine jongen die Ani heette en nu dertig eeuwen geleden geboren werd in een mooie woning van Thebe. Zijn vader was Psaroe en die tekende sierlijke hiërogllyphen op papyrusbladen aan het hof van Ramses II, of Oesirnari-Sotpoeniri-Ramsisoe-Miamoen (Leven, Gezondheid en Kracht). De moeder van Ani heette Miamoet. Ani droeg een zware, zwarte haarvlecht op het rechteroor en een amulet om de hals. Toen Ani zeven jaar was moest hij naar school. Z'n leraar was de wijze Khonshotpoe. Ani was een verstandige jongen, maar hij babbelde nogal graag tijdens de lessen, vooral dan met z'n vriend Noekri, de grootste rakker van de klas.

2. — ZO'N VRESELIJK ALFABET

ANI moest leren schrijven. Wat 'n ramp! Om te schrijven moest je eerst leren tekenen. De geheimzinnige, maar mooie tekens van de Egyptenaren noemen wij hiërogllyphen. Het kostte Ani heel wat moeite z'n huiswerk behoorlijk te maken en z'n vader, die zelf van het « letters tekenen » z'n specialiteit had gemaakt, eiste natuurlijk dat alle tekens even mooi en welgevormd waren. De A was niet zo maar eenvoudig een A, doch had verschillende vormen al naar gelang het AB, AP, AM, AR, AD, AT of AN was.

3. — STRAAT- TONEELTJES

ANI droeg die hiërogllyphen niet in z'n hart. In plaats van te tekenen, slenterde hij liever door de straten van Thebe, in de schaduw van de acacias. Er lag afval op straat dat door de gieren werd opgepikt. Het was in de winkelstraten dat Ani zich het best thuis voelde. Daar was er altijd iets nieuws te zien. Op zekere dag zag hij er een fellah met twee kooplui twisten. « Geef me die mand vol ajuin en tarwe en je krijgt dat mooie halsnoer », zei de eerste. « Neen, riep de tweede, geef mij je ajuin en je tarwe voor deze prachtige waaier! ». Ani vond het opwindend.

4. — SNOFROEI, DE GOUDSMID

EEN bepaalde voorkeur had Ani voor de winkel van Snofroei, de goudsmid. Die vervaardigde zulke prachtige halsnoeren en oorbellen. Hij kende Ani en soms haalde hij enkele kostbare stukken uit een koffer en toonde ze aan de jongen. « Dat is goud, hé? ». « Ja, het is goud dat de negers van Nubië me brengen ». « En deze prachtige stenen? ». « Het is lapis-lazuli en het komt uit Chaldea ».

5. — NIET ERG SYMPATHIEK

ANI zag wel graag de bouwplaatsen, en er werd veel gebouwd in Egypte, maar met de arbeiders die er moesten werken had hij medelijden. Ze waren mager, ze moesten arbeiden in de felle zon en veel tarwe of olie kregen ze niet. Wie niet vlug genoeg was, maakte kennis met de stok van de ploegbaas, Naktminoe. Ani vond hem alles behalve sympathiek en stak z'n tong uit als hij hem voorbij ging...

(Wordt voortgezet.)